

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D. a JUDr. Jarmily Dáskové v právní věci žalobců **a) J. S. , b) D. S.**, oba bytem ..., oba zastoupení JUDr. Petronelou Sojkovou, advokátkou, se sídlem 665 01 Rosice u Brna, Brněnská 55, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem 601 82 Brno, Žerotínovo nám. 3/5, za účasti osob zúčastněných na řízení I/ R. P. a B. P., oba bytem ..., proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje Brno, odbor územního plánování a stavebního řádu, ze dne 27. 4. 2010, č. j. JMK 31768/2010, Sp. Zn. S-JMK 31768/2010/OÚPSŘ, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobcům a) a b) náklady řízení ve výši 13.240,-Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně JUDr. Petronely Sojkové, advokátky se sídlem 665 01 Rosice u Brna, Brněnská 55.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 7.6.2010, která byla Krajskému soudu v Brně doručena 14.6.2010 se žalobci domáhali přezkoumání zákonitosti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.4.2010, č.j. JMK 31768/2010, kterým bylo změněno na základě odvolání žalobců a), b) ve výroku usnesení Obecního úřadu Střelice, stavební úřad ze dne 11.1.2010, č.j. 0115/2010, jímž zrušil podle ust. § 156 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, souhlas vydaný konkludentně (tichý souhlas) s ohlášenou stavbou „Opěrná zeď“ ... na pozemku parc. č. ... v katastrálním území ... Součástí obsáhlé žaloby byl také návrh na přiznání odkladného účinku žalobu a návrh na vydání předběžného opatření.

Žalovaný napadené rozhodnutí odůvodnil tím, že napadené usnesení správního orgánu I. stupně bylo vydáno v souladu se zákonem, neboť stavbu, která byla již provedena byla zahájena 20.7.2010 tzn. předtím, než bylo podáno jejich ohlášení, které bylo provedeno dne 29.7.2009. Ze spisového materiálu jednoznačně vyplývá, že stavební úpravy opěrné zdi byly provedeny bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadované stavebním zákonem a že až následně stavebníci uvedenou stavbu ohlásili. Stavební úřad je povinen řízení o odstranění stavby vést dle ust. § 129 stavebního zákona z úřední povinnosti v případě zjištění, že stavba byla realizována bez opatření stavebního úřadu vyžadovaným stavebním zákonem. Řízení se zahajuje z moci úřední. To stavební úřad provedl a zahájil řízení o odstranění výše uvedené stavby opatřením ze dne 23.10.2009 sp. zn. SU/1594/09/Ba. Napadené usnesení správního orgánu I. stupně bylo vydáno v souladu se zákonem, neboť stavba již byla provedena. Konkludentní souhlas, který byl udělen této stavbě, nezbyvá než usnesením zrušit, byť by se jednalo o postup dle ust. § 177 odst. 3 stavebního zákona, neboť opatření – ohlášení stavby mělo být učiněno před vlastním provedením stavby. Změna v napadeném rozhodnutí správního orgánu I. stupně č.j. 0115/2010, sp. zn. STAV/0113/2010/Ba ze dne 11.1.2010 spočívala v tom, že ve výrokové části napadeného usnesení jsou pro ohlašovanou stavbu ze dne 29.7.2010 uvedeny pozemky p.č. ..k.ú. ..., avšak v ohlášení stavebníci uvedli jako místo stavby – opravy opěrné zdi jen pozemek parc. .. k.ú. ... Ohlášení se vztahovalo pouze na tento pozemek a žalovaný jako odvolací orgán uvážil popsanou vadu výroku a přistoupil ke změně napadeného usnesení vypuštěním pozemku parc. č. ..k.ú. ... , který ohlášení stavby neobsahovalo, tak jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, neboť touto změnou nedochází ke změně principu, jak bylo ve věci rozhodnuto a nedochází ani k nepřiměřenému dotčení práv účastníků řízení.

Žalovaný na závěr uvedl, že v tomto případě stavebníci ohlášenou stavbou žádných práv nenabýli, neboť stavba již byla provedena, a to prokazatelně bez opatření či rozhodnutí stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem. Stavebníci dodatečným ohlášením již provedené stavby nemohli nabýt žádných práv. Proto na podkladě prostudování předloženého spisového materiálu v odvolacím řízení dospěl žalovaný k závěru, že napadené usnesení stavebního úřadu vydaného pod č.j. 0115/2010 ze dne 11.1.2010 není v rozporu s platnými právními předpisy. Kromě výše uvedené změny žalovaný potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a odvolání zamítl.

Žalobci ve své žalobě navrhli zrušení napadeného rozhodnutí, neboť dne 28.6.2009 došlo na pozemku žalobců parc. č. .. k.ú. ... následkem prudkých dešťů k sesuvu půdy a zborcení cca 1/10 opěrné zdi a plotu ve výměře 3,5 m ze zahrady žalobců na sousední pozemky parc. č. .. k.ú.... ve vlastnictví manželů P. Vzhledem k tomu, že se jednalo o havárii, bylo nutno ihned přikročit k sanačním pracím, které byly z počátku prováděny společně a z iniciativy vlastníků sousedních pozemků, na které se půda sesula. 13.7.2009 oznámili tuto skutečnost dopisem vlastníci pozemku parc. č. k.ú. ... stavebnímu úřadu. Vyzvali je ke kontrolní prohlídce, která byla uskutečněna bez přítomnosti žalobců. 20.7.2009 byly započaty sanační práce z iniciativy vlastníků pozemku parc. č. 474/2 stavební firmou, kterou sami zabezpečili, na základě návrhu sanace vypracovaného statickou, kterou sami zajistili. 26.7.2009 tuto vlastníci bez jakéhokoli zdůvodnění odvolali svůj souhlas se sanací, zabránili stavební firmě, aby dál v sanaci pokračovala. 27.7.2009 oznámili žalobci stavebnímu úřadu provádění prací na odstranění havárie s tím, že 29.7.2009 toto oznámení bylo předloženo na příslušném formuláři. 3.8.2009 požádali sousedi – vlastníci parcely č. ...stavební úřad ...o odstranění stavby z jejich pozemku. Žalobci s odvoláním na ust. § 177

odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. – stavební zákon (dále jen stavební zákon) uvedli, že se jednalo o havárii a bylo nutno postupovat podle § 177 stavebního zákona. S odvoláním na odst. 2 citovaného ustanovení vyplývá, že pokud k opatření na stavbách a pozemcích spočívajících i v provádění staveb, jimiž se předchází bezprostředně hrozícím důsledkům živelné pohromy nebo závažné havárie, čelí jejich účinkům a zabraňuje ohrožení života nebo zdraví osob, popřípadě jiným škodám, mohou být zahájeny bez předchozího rozhodnutí nebo jiného opatření podle stavebního zákona. Stavebnímu úřadu pak musí být neprodleně oznámeno, že jsou taková opatření prováděna. Tento postup žalobci dodrželi. S odvoláním na ust. § 177 odst. 3 stavebního zákona postačí, že opatření bylo předem stavebnímu úřadu ohlášeno. I v tomto případě žalobci tvrdí, že dodrželi postup zákona, neboť dne 20.7.2009 začali opravovat zničenou zeď. Stavební úřad věděl o vzniklé havárii, prozkoumal situaci na místě samém a nevzněl žádné námitky ke způsobu sanace. Pokud měl nějaké připomínky k prováděné opravě opěrné zdi, měl možnost postupovat podle § 106 odst. 1 v součinnosti s § 177 odst. 3, a to ve lhůtě 7 dnů mohl doručit zákaz provádění sanace, tj. do 5.8.2009. Vzhledem k tomu, že do 5.8.2009 stavební úřad nesdělil žalobcům zákaz, platila nevyvratitelná domněnka, že stavební úřad souhlas udělil. Vědomé opomenutí určité lhůty vyvolává právní následky předvídané zákonem. Dle výkladu k § 106 stavebního zákona, který ohledně lhůt navazuje na § 177 téhož zákona veškeré ohlášené stavby lze právem realizovat, jestliže stavební úřad se stavbou vysloví souhlas nebo do 40-ti dnů ode dne prohlášení, provedeného u stavebního úřadu, ohlášenou stavbou, práci, terénní úpravu či zařízení nezakáže, tzv. souhlas mlčky. Dne 6.8.2009 se stal konkludentní souhlas udělený stavebním úřadem ... pravomocným. Na základě tohoto pravomocného souhlasu byla dokončena první část sanace havárie – opěrná zeď ke dni 10.8.2009. 11.8.2009 provedl stavební úřad kontrolní prohlídku opravené části opěrné zdi, při které konstatoval, že nepovolená sanace opěrné zdi již byla provedena a dokončena. Byť stavební úřad mohl celou opravu zakázat v souladu s ust. § 107 odst. 1 stavebního zákona. Pokud byl přesvědčen, že jeho konkludentní čin dle § 177 stavebního zákona – tichý souhlas s opravou, byl v rozporu se zákonem, s územně plánovací informací nebo s obecními požadavky na výstavbu, měl možnost rozhodnutím vydaným do 30-ti dnů ode dne ohlášení tj. do 30.8.2009 zakázat provedení této opravy. Vzhledem k tomu, že toto rozhodnutí stavební úřad nevydal, 9.9.2009 nabyl v souladu s § 106 odst. 1 stavebního zákona po uplynutí 40 dnů ode dne ohlášení právní moci další konkludentní souhlas provedením celé ohlášené opravy, proto žalobci dokončili opravu plotu a opěrné zdi tak, že celá oprava byla dokončena k 22.9.2009. Přesto, že stavební úřad si musel být vědom, že svými dvěma pravomocnými konkludentními činy byla sanace opěrné zdi a výstavba plotu do původních rozměrů provedena legálně, zahájil dne 23.10.2009 řízení o odstranění stavby na návrh vlastníků sousední parcely manželů P. proti čemuž podali žalobci námitky a dne 29.12.2009 návrh na zastavení řízení o odstranění stavby. V rozsáhlé žalobě žalobci uvedli, že žalovaný nebral do úvahy, že se nejednalo o stavbu nové zdi, ale o opravu části opěrné zdi, která byla havárií poškozena pouze v rozsahu 3,5 m, tj. vzhledem k celé opěrné zdi cca 1/10. Zničená část opěrné zdi a plotu byla tak malého rozsahu, že by se mohla podřadit i pod § 103 odst. e) stavebního zákona – udržovací práce, které nevyžadují stavební povolení ani ohlášení. Všechny tyto skutečnosti vyplývají ze správního spisu žalovaného.

Žalobci navrhli, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem podle § 76 s.ř.s.

- a) pro nepřezkoumatelnost spočívajícím v nesrozumitelnosti a nedostatku důvodů rozhodnutí,

- b) proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, kdy v rozporu se spisy, nemá v nich oporu a vyžaduje rozsáhlé a zásadní doplnění,
- c) pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem,
- d) pro nezákonnost, neboť rozhodnutím správní orgán překročil zákonem stanovené meze správního uvážení,
- e) pro nicotnost podle § 76 odst. 2 s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Správní orgán I. stupně ve výrokové části svého usnesení uznává, že dal konkludentně s ohlášenou stavbou souhlas a tím došlo ke správnímu rozhodnutí, ale ve výroku není uvedeno, který zákon stavební úřad porušil, když nezakázal odstranění následku havárie ani v čem spatřuje rozpor správními předpisy, ani který souhlas tímto usnesením zrušuje. Toto konstatování mělo být zdůvodněno konkrétním právním přepisem, který původně udělený konkludentní souhlas porušil a rozsah tohoto porušení. Dále měl být zkonkretizován jeden ze dvou konkludentních souhlasů, který byl usnesením stavebního odboru ... zrušen. Z tohoto důvodu se napadené rozhodnutí žalovaného jeví jako neurčité a zmatečné. Dle názoru žalobců vycházel žalovaný z nesprávně zjištěného skutkového stavu, neboť nebral do úvahy to, že se nejednalo o stavbu nové zdi, ale o opravu části opěrné zdi tak jak je výše popsáno. Dále nevzal v úvahu, že došlo k sesuvu zeminy a poškození plotu a opěrné zdi v důsledku havárie, což vyplývá ze správního spisu včetně bohaté fotodokumentace. Žalovaný pochybil závažným způsobem a porušil zákon nesprávným vyhodnocením § 177 odst. 2 a 3 stavebního zákona.

Dále žalobci namítali nesprávné užití § 94 a 98 správního řádu – z.č. 500/2004 Sb. Ust. § 94 upravuje přezkumné řízení jako jeden z možných prostředků sloužících k nápravě nezákonných rozhodnutí instančně nadřízenými správními orgány. Důvodem pro zahájení přezkumného řízení je pouze nezákonnost rozhodnutí, nikoliv jeho nesprávnost § 94 s.ř.s. Práva nabytá ohlášením opravy opěrné zdi po havárii byla ze strany žalobců nabyta v dobré víře. Nebyla žalovaným akceptována, přestože namítáním vznikla správnímu orgánu povinnost k nim přihlédnout. Naopak žalovaný konstatoval, že konkludentním souhlasem nenabyli žalobci žádných práv. Právní moci konkludentního souhlasu k 6.8.2009 nabyli žalobci občansko právní úkon – legálně provést sanaci opěrné zdi a plotu na základě pravomocného konkludentního souhlasu stavebního úřadu a na základě toho značným nákladem ve výši 150.000,-Kč dokončili opravu opěrné zdi i plotu, a to k 30.9.2009. Žalovaný se nevypořádal s námitkou žalobců, že usnesení stavebního úřadu .. je v rozporu nejen s § 94 odst. 2 ale i odst. 4 dle něhož jestliže po zahájení přezkumného řízení správní orgán dojde k závěru, že ačkoliv rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi, řízení zastaví. Zjevný nepoměr spatřují žalobci v tom, že vynaložili v dobré víře na obnovení zřízené části opěrné zdi a plotu částku ve výši 150.000,-Kč a pokud by bylo prokázáno, což prozatím nebylo, že základová pata opěrné zdi na cizím pozemku je v jiném rozměru, než byl původní základ, je na pozemku sousedů základ opěrné zdi v rozměru: délka 3,5 m, šíře 0,5 m, tj. 1,75 m². Pozemek .. je katastru nemovitosti veden jako zemědělský půdní fond, jehož cena je dle vyhlášky o oceňování nemovitosti ve výši cca 2.000,-Kč na m² a tudíž nepoměr újmy je naprosto zřejmý. Dále dle ust. § 96 správního řádu usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat nejdéle do dvou měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodech zahájení přezkumného řízení dozvěděl. Začátek této lhůty vyplývá z textu usnesení

stavebního úřadu ze dne 11.1.2010 na straně 2 odst. 2, kdy stavební úřad sice z protokolu z kontrolní prohlídky ze dne 11.8.2009 konstatoval, že se jedná o nepovolenou stavbu, která je již dokončena, ale nevydal rozhodnutí o zákazu stavby. Posledním dnem, kdy bylo možno vydat usnesení o zahájení přezkumního řízení uplynula dnem 11.10.2009. Jde o lhůtu prekluzivní, jejímž uplynutím právo přezkumu zaniká. Po tomto dni nelze přezkumné řízení, a to ani zkrácenou formou, zahájit ani v něm pokračovat.

Dle názoru žalobců také žalované správní orgány nesprávně použily ust. § 154 a § 156 správního řádu, neboť tato ustanovení se týkají správních úkonů s nižší intenzitou jejich právních účinků, jejichž prostřednictvím správní orgány plní úkoly veřejné správy, ale současně nezasahují přímo do něčích práv. Znamená to, že nezakládají, nemění ani neruší práva nebo povinnosti jmenovitě určených osob, ani se jimi v určité věci neprohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má nebo nemá. Dle ust. § 156 odst. 1 správního řádu, je možné zrušit pouze vyjádření, osvědčení nebo sdělení správního orgánu, které trpí vadami, které nelze opravit. Souhlas stavebního úřadu s provedením sanace opěrné zdi byl dán ze zákona. Stavební úřad v této věci nevydal žádné vyjádření, osvědčení ani sdělení, proto není možné souhlas vyplývající ze zákona postupem podle § 156 správního řádu zrušit. § 156 odst. 1 správního řádu poskytuje správnímu úřadu možnost postupovat podle jeho ustanovení pouze v případě, pokud by tím nebyla způsobena újma některé z dotčených osob. Z uvedeného vyplývá, že souhlas stavebního úřadu, udělený ze zákona uplynutím zákonných lhůt, nelze zrušit postupem dle § 156 správního řádu.

V přezkumném řízení nemůže být rozhodnutí zrušeno nebo změněno proto, že se po jeho vydání dodatečně změnila rozhodující skutkové okolnosti, z nichž původní rozhodnutí vycházelo. Rozhodující skutečností pro tento případ byla změna stanoviska vlastníků pozemku .. kteří s umístěním opraveného základového pásu na jejich pozemku v době výstavby souhlasili a následně souhlas odepřeli. Souhlas vlastníků pozemků .. v době sanace potvrdila i výpověď svědkyně L. I kdyby se nejednalo o oprávněnou sanaci, poukázali žalobci na judikát SouRNS č. 20-C 1373, z něhož vyplývá, že pokud by bylo zjištěno, že zatím co stavebník byl v dobré víře, vlastník pozemku o neoprávněné stavbě musel vědět, a přesto proti ni nezakročil, šla by tato okolnost k tíži vlastníka pozemku, jehož jednání by mohlo být považováno za šikanu. Vlastníci sousedního pozemku jako důvod uvedli, že základový pás původně nezasahoval do jejich pozemku ve výměře 0,5 m. Stavební úřad se s jejich tvrzením ztotožnil přesto, že toto tvrzení nebylo prokázáno. Pokud vlastníci pozemku 474/2 tvrdí, že základový pás původně nezasahoval do jejich pozemku ve výměře 0,5 m, měli povinnost toto své tvrzení bez jakýchkoliv pochybností prokázat, což neučinili. Jak uvádí stavební úřad, ke stávající opěrné zdi se nedochovala původní dokumentace, stavební odbor proto opřel svůj názor, že obnovená část opěrné zdi není ve shodě s původní stavbou, o projektovou dokumentaci a svědecké výpovědi A L. Stavební orgán nesprávně vyhodnotil projektovou dokumentaci, jakož i svědeckou výpověď Alice Liškové, neboť z projektové dokumentace vyplývá, že základové balvany zasahovaly do pozemku .. a výpověď svědkyně tuto skutečnost nevyvrátila.

Správní orgán I. stupně překročil zákonem stanovené meze správního uvážení tím, že rozhodoval o tom, zda stavba je či není na cizím pozemku. Správní orgány nejsou příslušné na řešení občansko právních sporů. Nejsou povolány, aby občansko právní problematiky rozhodovaly ani jako otázku předběžnou. Vzhledem k tomu, správní orgán I. stupně překročil zákonem stanovené meze správního uvážení a na základě toho vydal usnesení o zrušení svého

konkludentního souhlasu, které žalovaný potvrdil, proto se žalobci domáhají, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno pro nezákonnost.

Žalobci dále navrhli, aby pro nedostatky, kterými trpělo usnesení správního orgánu I. stupně bylo prohlášeno za nicotné tak, jak je v žalobě popsáno, neboť nicotné je takové rozhodnutí, které trpí vadami, které činí vnitřně rozporným. Nicotnost spatřují především v tom, že podle ust. § 156 odst. 2 správního řádu se souhlas vydaný konkludentně s ohlášenou stavbou ruší pro rozpor správními předpisy, a to s účinky ode dne, kdy bylo zrušené ohlášení učiněno. V tomto rozhodnutí stavební úřad neuvádí, který zákon svým postupem porušil a nějaký rozpor s právním stavem tu byl a jaký nedostatek musí odstranit. Žalovaný však po přezkoumání napadeného rozhodnutí konstatoval, že toto není v rozporu s právními předpisy, aniž by konkretizoval o jaké předpisy se jedná a tudíž je vnitřně rozporné a právně nicotné.

Závěr navrhli zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Krajský soud v Brně svým usnesením ze dne 4.8.2010, č.j. 31A 48/2010 – 41 odmítl žalobu podanou proti rozhodnutí žalovaného, neboť žalobci byli účastníky řízení, jehož výsledkem je napadené rozhodnutí a byli a budou účastníky řízení o odstranění stavby, event. případného řízení o dodatečném povolení stavby. Konečné rozhodnutí je věcně spojeno s napadeným rozhodnutím, jímž byl zrušen konkludentně udělený souhlas předmětnou stavbou, tj. vydání napadeného rozhodnutí je *condicio sine qua non* pro zahájení správního řízení podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) nebo podle § 129 odst. 2 stavebního zákona. Napadeným rozhodnutím se konečným způsobem nezasahuje do subjektivních veřejných práv žalobců, neboť se jedná o rozhodnutí předběžné povahy. Končným rozhodnutím, které nebude vyloučeno ze soudního přezkumu, bude rozhodnutí buď o odstranění stavby a nebo o dodatečném povolení stavby. Není tedy nijak dotčeno právo žalobců na přístup k soudu, jakmile řízení o odstranění stavby bude skončeno.

Rozsudkem NSS v Brně ze dne 13.5.2011, č.j. 7As 89/2010 – 84 na základě podané kasační stížnosti žalobci bylo toto usnesení zrušeno, věc vrácena soudu k dalšímu řízení s právním závěrem, že napadeným rozhodnutím o zrušení konkludentního souhlasu s ohlášením stavby se konečným způsobem nezasahuje do subjektivních veřejných práv žalobců není správný. Především nebylo zde naplněna časová (procesní) podmínka předběžnosti. Po zrušení konkludentního souhlasu s ohlášením stavby totiž nemusí být nutně vydáno rozhodnutí v řízení o odstranění stavby, resp. v řízení o dodatečném povolení stavby. Výsledkem řízení podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona je odstranění prováděné nebo provedené stavby, v případě řízení dle § 129 odst. 3 stavebního zákona pak dodatečná „legalizace“ již existující stavby. V případě, že v období od vydání konkludentního souhlasu s ohlášením stavby do jeho zrušení nebylo započato s prováděním stavby, nelze ani nařídit odstranění stavby, ani stavbu dodatečně povolit, neboť neexistuje stavba jako nezbytný předmět těchto řízení. Přesto i v této situaci může být stavebník, který ztratí zrušením souhlasu s ohlášením stavby oprávnění tuto stavbu provést, o toto své veřejné subjektivní právo nezákonně připraven, aniž by existovalo nějaké následné řízení, v němž by tato otázka byla znovu a tentokrát s konečnou platností řešena.

Z věcného hlediska je řízení o zrušení konkludentního souhlasu s ohlášením stavby, kde je primárně rozhodováno o budoucím osudu stavebníkovy práva provést stavbu, v postavení komplementárním k řízení o odstranění stavby, resp. řízení o dodatečném povolení stavby. Představuje i účinný mechanismus situaci, kdy v důsledku konkludentního souhlasu s ohlášením stavby mohou vzniknout stavby, jejichž vznik by jinak, v řádném stavebním řízení či v řádném režimu ohlašovacím, nebyl připuštěn.

Hmotně právní podmínky obou rozhodnutí tak jsou v podstatné míře odlišné. Ze zrušení konkludentního souhlasu s ohlášením stavby nelze ani dovozovat výsledek řízení o odstranění, resp. o dodatečném povolení stavby. Mezi důvody těchto rozhodnutí může být částečná věcná souvislost, ale také žádná. Toto hledisko NSS rozvedl na straně 88 svého rozsudku a krajský soud na něho odkazuje.

Odmítnutí soudního přezkumu rozhodnutí o zrušení konkludentního souhlasu s ohlášením stavby se jeví nesystematickým a neproporcionálním, je-li připuštěn soudní přezkum rozhodnutí o odložení podání podle ust. § 105 odst. 4 stavebního zákona, které znamená fakticky zákaz provedení stavby v režimu ohlášení a rozhodnutí podle ust. § 107 odst. 1 věta první stavebního zákona, podle kterého stavební úřad provedení ohlášení stavby zakáže, pokud by ohlášená stavba podle § 104 odst. 1 byla navržena v rozporu s územně plánovací informací nebo s obecnými požadavky na výstavbu nebo umístěována v nezastavěném území anebo byla v rozporu se závazným stanoviskem dotčeného orgánu.

Z výše uvedeného pak vyplývá, že odepření soudního přezkumu rozhodnutí o zrušení konkludentního souhlasu s ohlášením stavby může znamenat odepření přístupu k soudu, který by mohl ve svých důsledcích znamenat odepření spravedlnosti, nikoliv pouze stanovení časového okamžiku pro přístup k soudu. Kompetenční výluky uvedené v § 70 s.ř.s. musí být podle ustálené judikatury Ústavního soudu i Nejvyššího správního soudu vykládány restriktivně a předvídatelně. V pochybnostech pak musí být zachováno právo na soudní přezkum, což podepřel bohatou judikaturou na kterou soud odkazuje a kterou uvedl ve svém odůvodnění NSS. Vzhledem k závěru, že akt svým způsobem podobný tomu, jež je předmětem projednávané věci, není rozhodnutím předběžné povahy ve smyslu § 70 písm. b) s.ř.s. NSS usnesení o odmítnutí zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 2.7.2010 navrhl, že ze správního spisu je naprosto prokazatelné, že žalobci podali ohlášení stavebnímu úřadu až poté, co byla stavba provedena a z příslušných ustanovení stavebního zákona ať už se jedná o ust. § 104 – 106 nebo 177 odst. 3 ohlášení se podává předem, tj. před provedením stavby. Oprávnění zahájit a provádět stavbu je možné až uplynutím zákonných termínů dle výše uvedených ustanovení. Podá-li stavebník ohlášení poté, co stavba byla provedena, jedná se již o stavbu, která byla provedena bez příslušného opatření či rozhodnutí. Stavební zákon pro stavby provedené bez příslušného opatření či rozhodnutí má postup uvedený v § 129 stavebního zákona a stavební úřad je povinen o takové stavbě zahájit řízení o jejím odstranění z moci úřední. To se stalo v případě stavby žalobců. Žalobci mají možnost podat žádost o dodatečné povolení stavby a v řízení o této žádosti hájit svá práva. Pouhé zahájení řízení o odstranění stavby neurčuje povinnost tuto stavbu odstranit a tudíž ani práv žalobců se nedotýká.

K žalobě se vyjádřily i osoby zúčastněné na řízení, a to vlastníci sousedního pozemku .. v k. ú. ... R. P. a B. P. Ve svém vyjádření ze dne 8.8.2011 souhlasili se závěry, které učinil Krajský úřad Jihomoravského kraje odbor územního plánu a stavebního řádu ve věci usnesení Stavebního úřadu ... č.j. 0115/2010 ze dne 11.1.2010. V předmětné záležitosti trvali na svém stanovisku k odstranění stavby části opěrné zdi realizované na pozemku parc. č. 473 vlastníků manželů S.v k. ú.... a svými základy i na jejich pozemku Dále odkázali na podání, kterým zaslali Stavebnímu úřadu ... ze dne 17.11.2009 zahájení řízení o odstranění stavby opěrné zdi a tato stanoviska byla doložena žádostmi o odstranění stavby ze dne 3.8.2009 a 24.9.2009.

Obsahem předložených správních spisů jsou mimo jiné rozhodnutí žalovaného a prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu a dále podklady sloužící pro rozhodnutí ve věci, včetně odvolání žalobců.

Krajský soud v Brně přezkoumal obě rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jejich vydání, a to v rozsahu jejich napadení žalobou (§ 71 odst. 1 a § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů, dále jen s.ř.s.).

Ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť soud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasili. V tomto případě byl dán souhlas obou stran sporu, proto soud ve věci nenařizoval jednání.

Po přezkoumání všech podkladů nacházejícím se v soudím spise i ve správním spise žalovaného dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Ohlášení stavby představuje jeden z režimů povolování staveb. Souhlasem s ohlášením stavby je podání stavebníka (ohlášení stavby) vyřízeno a stavebník nabývá subjektivní právo stavbu provést. Zrušením souhlasu s ohlášením stavby stavebník toto oprávnění ztrácí, což se může výrazně projevit v jeho právní sféře, včetně negativních důsledků majetkových. Nemovitost, k níž se vztahuje veřejnoprávní oprávnění i určitým způsobem, plynoucím z ohlášení stavby, stavebně upravit, má zpravidla vyšší hodnotu než nemovitost, ve vztahu k níž takové oprávnění neexistuje či bylo odňato. Zrušení souhlasu s ohlášením stavby je tedy rozhodnutím, které může způsobit stavebníkovi vážnou majetkovou újmu. Je-li takové zrušení provedeno nezákonně, odpovídá za škodu tím způsobenou stát podle zákona č. 82/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Ze správního spisu i z námitek žalobců soud zjistil, že žalobci předcházeli svým jednáním bezprostředně hrozícím důsledkům živelné pohromy, která nastala z důvodu prudkých dešťů tak, že se zborčila opěrná zeď jejich nemovitosti tak, jak je výše popsána. V důsledku těchto událostí byly zahájeny sanační práce 21.7.2009 a ke dni podání oznámení na stavební úřad k 29.7.2009 byla sanována pouze část opěrné zdi do výšky 1/3. Jak vyplývá ze shrnutí celé situace, které uvedl správní orgán I. stupně dne 4.11.2009, dne 28.6.2009 došlo ke zborcení části opěrné zdi po přívalových deštích. 14.7.2009 bylo telefonicky nahlášeno zborcení opěrné zdi (téhož dne byla provedena obhlídka a bylo zjištěno, že stavba je dočasně zajištěna a nehrozí další zborcení). Toto nahlášení provedli vlastníci pozemku parc. č. Obhlídku provedl stavební úřad. 15.7.2009 byl podán písemný podnět v řešení opět vlastníky sousedního pozemku. 24.7.2009 byla zaslána výzva ke kontrolní prohlídce na

termín 11.8.2009 a 29.7.2009 bylo podáno ohlášení obnovy stavby opěrné zdi vlastníky stavby – žalobci. Z protokolu z kontrolní prohlídky se dne 11.8.2009, provedené stavebním úřadem vyplývá, že byla provedena sanace opěrné zdi, oprava havarijního stavu bylo nutné provést, neboť hrozilo nebezpečí dalších škod v důsledku prudkých přívalových dešťů. Sanace byla provedena dle projektové dokumentace navržené statickou vybranou manželé P. a stavební firmou, kterou doporučili opět manželé P. Se stavbou nebylo možno otálet. Z dalších podkladů nacházejících se ve správním spise vyplývá, že majitelé sousedního pozemku o postupu prací byli informováni. Na opravných pracích se podíleli zajištěním odborné staticky i odborné stavební firmy. Také jejich iniciativou byl správní orgán I. stupně obeznámen se situací již 14.7.2009. Následně převážně z jejich podnětů správní orgán I. stupně prováděl kontrolní prohlídky na této stavbě až do ukončení prací, které bylo oznámeno právní zástupkyní žalobců dne 22.9.2009 přípisem ve smyslu ust. § 177 odst. 7 stavebního zákona, že oprava opěrné zdi a plotu zničené v důsledku havárie ze dne 28.6.2009 byla dokončena. Opěrná zeď a plot byly uvedeny do původního stavu ke dni 22.9.2009.

Od počátku havárie vyplývá, že žalobci ohlásili opravu zborcené stavby dle ust. § 177 stavebního zákona a rozhodně ze správního spisu nevyplývá, že by stavba ke dni ohlášení 29.7.2009 byla ukončena. Ta byla ukončena až v září 2009.

Dle ust. § 177 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb. – stavební zákona vyplývá, že pokud při vyhlášení stavu nebezpečí, nouzového stavu, stavu ohrožení státu nebo válečného stavu podle zvláštního právního předpisu anebo při bezprostředně hrozící živelní pohromě či závažné havárii, je třeba bezodkladně provést opatření k odvrácení nebo zmírnění možných dopadů mimořádné události, lze se v mezích odstavců 2-4 odchýlit od postupu stanovených tímto zákonem.

Podle § 177 odst. 2 výše uvedeného zákona opatření na stavbách a pozemcích spočívající podle okolností i v provádění staveb, terenních úprav nebo odstraňování staveb, jimiž se předchází bezprostředně hrozcím důsledkům živelní pohromy nebo závažné havárie, čelí jejich účinkům a zabraňuje ohrožení života nebo zdraví osob, popřípadě jiným škodám, mohou být zahájena bez předchozího rozhodnutí nebo jiného opatření podle tohoto zákona, nestanoví-li zvláštní právní předpisy jinak. Stavebnímu úřadu však musí být neprodleně oznámeno, že jsou taková opatření prováděna. V následném stavebním řízení o stavbě, pokud je podle tohoto zákona vyžadováno, lze postupovat podle odst. 3 a 4.

Podle odst. 3. jestliže se stavby nebo terenní úpravy zničené nebo poškozené živelní pohromou nebo závažnou havárií mohou v souladu se zvláštními právními předpisy obnovit ve shodě s původními rozhodnutími nebo jinými opatřeními stavebního úřadu, postačí, že takové opatření bylo předem stavebnímu úřadu ohláшено. Pro tento postup platí ust. § 106 odst. 1 obdobně s tím, že lhůta pro písemné sdělení stavebního úřadu, že proti obnově stavby nemá námitek, činí 7 dnů. V ohlášení se uvedou údaje o stavbě nebo terenních úpravách, které mají být obnoveny, jednoduchý technický popis prací a osoba, která bude činnost provádět.

Podle odst. 4. výše uvedeného ustanovení souhlas stavebního úřadu podle odst. 3 platí po dobu 12 měsíců; nepozbývá však platnosti, pokud v této době bylo s prováděním ohlášených prací započato. Lhůta začíná běžet dnem následujícím po dni, kde byl

stavebníkovi doručen písemný souhlas, nebo dnem následujícím po dni, kdy uplynulo 7 dnů ode dne ohlášení.

Z výše uvedených ustanovení vyplývá, že stavební zákon neukládá povinnost stavebního úřadu vydat ve věci ohlášení rozhodnutí ve formálním slova smyslu, tedy vydat kladný nebo záporný správní akt. Případné sdělení stavebního úřadu má tak právní význam pouze tehdy, je-li v rámci stanovené lhůty (7 dnů dle ust. § 177 odst. 3) a (40 dnů podle § 106 odst. 1) ode dne ohlášení nejen stavebním úřadem vyhotoveno, ale dle výslovného požadavku zákona stavebníkovi v uvedené lhůtě oznámeno. V opačném případě stavební zákon takovému sdělení nepřikládá žádnou relevanci. Stavebník má pak právo provést ohlášenou stavbu, uplyne-li marně výše uvedená lhůta (tj. nečinností stavebního úřadu, a to jak ve smyslu, že stavební úřad nesdělí, že proti provedení nemá námitek, tak i v tomto smyslu, že ve stejné lhůtě nestanovil, že drobná stavba, stavební úprava či udržovací práce podléhá stavebnímu povolení. Zákon zde tehdy konstruoval fikci kladného rozhodnutí, případně nevyvratitelnou domněnku vydání kladného správního aktu (rozs. NSS 4As 64/2007 – 65). Soud proto dospěl k závěru, že ke vzniku práva provést ohlášenou stavbu dochází přímo ze zákona, tedy bez jakéhokoliv úkonu správního orgánu. Je nesporné, že žalobci v dané věci stavebnímu úřadu stavbu písemně ohlásili a stavební úřad na ohlášení ve stanovených lhůtách nereagoval. Souhlas mlčky ze strany je prostým úkonem správního orgánu, ale v důsledku své schopnosti stanovovat práva a povinnosti osobám, je ho nutně označit za individuální správní akt, který zakládá práva a povinnosti stavebníkovi ale dotýká se i právní sféry dalších osob. Lze přisvědčit žalovanému, že dle ust. § 177 odst. 3 stavebního zákona je stavebník povinen provedení drobné stavby stavební úpravy či udržovací práce předem písemně ohlásit stavebnímu úřadu. Podle odst. 2. téhož ustanovení však platí, že v případě provádění úprav nebo odstranění staveb, jímž se předchází bezprostředně hrozícím důsledkům živelní pohromy nebo závažné havárie, čelí jejich účinkům a zabraňuje ohrožení života nebo zdraví osob, popřípadě jiným škodám, mohou být zahájeny bez předchozího rozhodnutí nebo jiného opatření podle tohoto zákona, nestanoví-li zvláštní právní předpisy jinak. Stavebnímu úřadu však musí být neprodleně oznámeno, že jsou taková opatření prováděna. V tomto případě se tak stalo.

Souhlas s provedením výše popsaných stavebních prací mohl být dán dvěma možnými způsoby. Prvním způsobem byl konkludentní souhlas spojený s okamžikem uplynutí lhůty 7 dnů, v níž stavební úřad nesdělil stavebníkům, že nemá proti provedení stavby námitek, anebo že tyto práce může stavebník provést pouze na základě stavebního povolení. Takovou formu souhlasu lze označit za „fiktivní souhlas či souhlas mlčky“, který spočívá v nekonání správního orgánu ve stanovené v tomto případě 7 denní lhůtě. Druhým možným způsobem bylo zaslat stavebníkům písemné sdělení, že proti provedení stavebních prací nemá stavební úřad námitek. Tyto způsoby udělení souhlasu se sice liší svou formou, ale jejich obsahem je naprosto totožná vůle správního orgánu povolit ohlášené stavební práce. V obou případech se tedy jedná o individuální správní akty, které jsou adresované konkrétnímu subjektu (stavebníkům). Pokud byl udělen souhlas mlčky, vzniká stavebníkům právo ohlášené stavební práce provést. Jestliže stavebníkům vzniklo konkrétní veřejnoprávní oprávnění provést ohlášené stavební práce, vzniká zároveň i právní povinnost všem ostatním subjektům provedení těchto prací strpět, a to bez ohledu na to, zda toto oprávnění vzniklo na základě formalizovaného stavebního povolení, a nebo na základě konkludentního fiktivního souhlasu spojeného s marným uplynutím zákonné lhůty. Je zde však nutno vzít v úvahu právní

postavení vlastníka pozemku, na němž stojí stavba, na níž jsou stavební práce prováděny, či vlastníku sousedních pozemků, kteří ve stavebním řízení mají postavení účastníků, neboť jejich práva mohou být stavebním povolením přímo dotčena.

Soud především ze správního spisu zjistil, že žalobci opravu zbořené opěrné zdi živelnou události ohlásili, a to dne 29.7.2009. Ohlášení bylo provedeno na stanoveném formuláři dle přílohy č. I. k vyhl. č. 526/2006 Sb., a zároveň připojili potřebnou projektovou stavební dokumentaci. Toto ohlášení dle podacího razítka stavebního úřadu bylo provedeno 29.7.2009. Jednalo se o úpravu opěrné zdi ve výši 3,5 m o zastavěné ploše 0,5 m šířky. Z podání majitelů sousedního pozemku manželů P. ze dne 27.7.2009 vyplývá, že žalobci manželům P. zaslali výzvu k umožnění pokračování zabezpečovacích prací. Ze správního spisu také bylo zjištěno, že manželé P. podáním ze dne 13.7.2009 uvědomili stavební úřad Střelice, že se část opěrné zdi zbořila na jejich pozemek parcela č. .. a že oni iniciovali opravu této zdi, jež se zbořila následkem intenzivních dešťů. Z kopie stavebního deníku bylo zjištěno, že od 8.7.2009 do 15.7.2009 docházelo k odstraňování hlíny a dne 15.7.2009 byly práce spojené s odvozem zbořené zdi zastaveny pro velké deště. Z podání vlastníků sousedního pozemku manželů P. ze dne 3.8.2009 bylo zjištěno, že nesouhlasí s projektem opravy opěrné zdi z důvodu, že základ stavby zasahuje do jejich parcely o výměře 0,5 m. Požadují odstranění stavby.

Z protokolu Stavebního úřadu .. ze dne 11.8.2009 za účasti žalobců a sousedů P. bylo zjištěno, že nepovolená sanace byla provedena a dokončena. Se stavbou však nebylo možno otálet.

Podání žalobců ze dne 22.9.2009 (stavební úřad převzal dne 24.9.2009), bylo zjištěno, že tito oznámili ukončení opravy havarijního stavu dle § 177 odst. 7 stavebního zákona č. 183/2006 Sb. Opěrná zeď a plot byly uvedeny do původního stavu ke dni 22.9.2009.

Z protokolu o místním šetření ze dne 25.9.2009 vyplývá, že stavební úřad se o havárii dověděl 14.7.2009. Do doby místního šetření 11.8.2009 bylo provedeno zajištění proti dalšímu sesuvu a bylo konstatováno, že stavba byla zahájena podle § 177 stavebního zákona a provedení je v souladu s předloženou projektovou dokumentací. Byla uzavřena dohoda ohledně dokončovacích prací.

Manželé P. vznášeli námitky proti této opravě z důvodu zásahů do jejich vlastnických práv.

Stavební úřad svým rozhodnutím ze dne 11.1.2009 zrušil souhlas vydaný konkludentně pro rozpor s právními předpisy, tj. že při užití mimořádného postupu podle § 177 odst. 3 stavebního zákona je možno ho obnovit pouze ve shodě s původními rozhodnutími nebo opatřeními, a to pokud bude takové opatření předem ohlášeno. Ke stávající opěrné zdi se nedochovala původní dokumentace a stavební úřad je toho názoru, že obnova opěrné zdi není ve shodě s původní stavbou. Usuzuje tak z toho, že základ opěrné zdi

zasahuje sousední pozemek ve větší míře, než původní stavba. Další důvod pro zrušení konkludentního souhlasu je ten, že se stavbou bylo započato dříve, než byla stavba ohlášena.

Po zhodnocení výše uvedených zjištění soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Napadené rozhodnutí vychází z úvahy, že před vydáním rozhodnutí o zrušení souhlasu vydaného konkludentně pro rozpor s právními předpisy musí být tak zřejmé, zda se v daném konkrétním případě jedná o stavbu postavenou bez povolení resp. ohlášení, nebo v rozporu s ním a pak lze nařídit následně i odstranění a stanovit podmínky pro tento postup.

Z napadených rozhodnutí správního orgánu I. i II. stupně dle názoru soudu nevyplývá, zda bylo skutečně postupováno v rozsahu s platnými právními předpisy. Ust. § 177 upravuje mimořádné postupy při vyhlášení mimo jiné havárie, kdy je třeba provést bezodkladně opatření k odvrácení nebo zmírnění možných dopadů mimořádné události. Sám zákon zde stanoví, že se lze v mezích odstavců 2-4 odchýlit od postupu stanovených tímto zákonem. Žalobci řádně ohlásili svoji stavbu podle ust. § 177 stavebního zákona s tím, že došlo tedy k havárii po zboření opěrné zdi následkem intenzivních dešťů a oni přistupují k odvrácení zvýšení škod a dle odst. 2 § 177 stavebního zákona mohou být tedy zahájena tato opatření bez předchozího rozhodnutí nebo jiného opatření podle tohoto zákona, nestanoví-li zvláštní právní předpisy jinak. Stavebnímu úřadu však musí být neprodleně oznámeno, že jsou taková opatření prováděna. To žalobci provedli a doložili ohlášením i potřebnou projektovou dokumentací. V posuzovaném případě je sporné, zda tvrzení žalovaného, že žalobci začali se stavbou před ohlášením prací je oprávněné. Z doložených podkladů nevyplývá, že by začali se stavbou, naopak pouze odstraňovali hlínu a sutinu. Také ust. odst. 3 § 177 dává za pravdu žalobcům, že pokud by oznámení stavby nebylo v souladu s platnými právními předpisy tak lhůta pro písemné sdělení stavebního úřadu, že proti obnovení stavby nemá námitek nebo má námitek činí 7 dnů. Je pravda, že v této lhůtě stavební úřad byl nečinný, tudíž žalobcům jako stavebníkům pak vzniklo právo provést ohlášenou stavbu. Zákon zde tedy konstruoval fikci kladného rozhodnutí, případně nevyvratitelnou domněnku vydání kladného správního aktu. Soud proto dospěl k závěru, že ke vzniku práva provést ohlášenou stavbu dochází přímo ze zákona, tedy bez jakéhokoliv úkonu správního orgánu. Jestliže stavebníku vznikne konkrétní veřejnoprávní oprávnění provést ohlášené stavební práce, vzniká zároveň i právní povinnost všem ostatním subjektům provedení těchto prací strpět, a to bez ohledu na to, zda toto oprávnění vzniklo na základě formalizovaného stavebního povolení, nebo na základě konkludentního fiktivního souhlasu spojeného s marným uplynutím zákonné lhůty (rozs. NSS 4As 64/2007 ze dne 10.7.2008). Podobně jako ve stavebním řízení je zde nutno vzít v úvahu právní postavení vlastníka pozemku, na němž stojí stavba, na níž jsou stavební práce prováděny, či vlastníku sousedních pozemků, kteří ve stavebním řízení mají postavení účastníků, neboť jejich práva mohou být stavebním povolením přímo dotčena. Soud má tedy za to, že neformální souhlas stavebního úřadu s provedením ohlášených stavebních prací může mít na tyto subjekty obdobný dopad, jako formalizované stavební povolení a proto těmto osobám nelze bez dalšího upřít možnost domáhat se nápravy takového vadného individuálního správního aktu ve správním řízení i event. před soudem, když v případě vydání stavebního povolení by jako účastníci stavebního řízení tuto možnost měli. Zde soud konstatuje, že v tomto řízení vlastníci sousedního pozemku nesouhlasili s projektovou

dokumentací, dle níž zasahovala stavba do jejich pozemku ale správní orgán v této věci nic nečinil.

Soud však konstatuje, že zpětvzetí souhlasu s ohlášením drobné stavby v tomto případě havárie, nemůže být souladné se zákonem z důvodu zrušení opatření bez potřebného odůvodnění právní závadnosti či nesprávnosti a pro sdělení zrušení opatření žalobcům mimo rozumnou lhůtu, neboť jím došlo k porušení principu právní jistoty a legitimního očekávání žalobců a nelze z jeho obsahu seznat, zda nebylo vydáno v důsledku libovůle. Správní orgán byl oprávněn sjednat nápravu ve správním řízení, což ve stanovené lhůtě neučinil. Z odůvodnění rozhodnutí o zrušení konkludentního souhlasu dle názoru soudu došlo k rozporu s principy právní jistoty a legitimního očekávání, neboť tato úvaha nemá oporu ve skutečnostech v řízení prokázaných. Z odůvodnění vyplývá, že bylo postupováno v rozporu s platnými právními předpisy, nebylo uvedeno s kterými právními předpisy bylo postupováno v rozporu, pouze byla zmínka, že nebylo předem ohlášeno stavebnímu úřadu odstranění havárie a učinění nápravy. Dle názoru soudu přímo z ust. § 177 a příslušného odst. 2. tato povinnost předem nevyplývá, neboť z odst. 3., na který správní orgány odkazují vycházejí z toho, že havárii je možno se zvláštními právními předpisy obnovit ve shodě s původními rozhodnutími nebo jinými opatřeními stavebního úřadu. Zde potom stačí pouze předem stavebnímu úřadu tuto stavbu ohlásit. Původní projektová dokumentace opěrné zdi se nedochovala a proto žalobci předložili novou projektovou dokumentaci. Ze všeho vyplývá, že žalobci podali řádné ohlášení a jednalo se o stavbu oprávněnou a povolenou.

Krajský soud je toho názoru, že každý případ se má posuzovat jednotlivě a vycházet z konkrétních událostí a z konkrétních poměrů. V tomto případě, pokud by řízení o odnětí konkludentního povolení nebylo zastaveno a nastal by postup podle správního řádu, kdyby mělo dojít k odstranění stavby, došlo by zde v tomto případě k odstranění stavby celé a vznikla by žalobcům nepoměrná škoda, než je prokázána újma manželů P.(základem opěrné zdi musí být omezena zahradní výsadba). Dle názoru soudu v neposlední řadě nebylo prokázáno žádným důkazem, o kolik cm je nový železo-betonový základ odlišný od původního základu žulovými balvany. V každém případě lze konstatovat, že žalobcům vzniklo právo stavby v rozsahu ohlášení a jestliže stavební úřad v následné době považoval konkludentní souhlas za nesprávný a odvolal ho, odňal tím žalobcům již nabyté právo stavby. Soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně o zrušení konkludentního souhlasu, nebylo řádně odůvodněno a proto i rozhodnutí odvolacího orgánu, které souhlasilo s postupem v I. stupni trpělo nedostatkem důvodů pro vydání napadeného rozhodnutí. Na základě výše uvedeného do budoucna tak nebyly dány ani podmínky pro nařízení odstranění stavby podle § 129 stavebního zákona.

Soud konstatuje, že nebyl spolehlivě zjištěn skutečný stav věci, napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, proto soud toto rozhodnutí zrušil dle ust. § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního. V dalším řízení žalovaný správní orgán rozhodnutí I. stupně zruší a zaváže jej tím, aby řízení o zrušení konkludentního souhlasu žalobcům bylo zastaveno. Přitom bude ve smyslu ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V posuzované věci byli žalobci úspěšní, soud jim proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení v plné výši ve výši 13.240,-Kč. Náhrada nákladů řízení sestává z uplatnění režijního paušálu v 9 případech x 300,-Kč tj. 2.700,-Kč podle ust. § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění. Právní zástupkyně je plátcem daně z DPH, proto jí byla přiznána náhrada ve výši 20% z částky 2.700,-Kč ve výši 540,-Kč a náhrada uhrazených soudních poplatků v celkové částce 10.000,-Kč, celkem tedy náklady řízení ve výši 13.240,-Kč, které budou uhrazeny do 1 měsíce od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně JUDr. Petronely Sojkové, advokátky se sídlem 665 01 Rosice u Brna, Brněnská 55.

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 věta první s.ř.s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti splněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V daném případě však osobám zúčastněným na řízení 1) a 2) žádné náklady nevznikly, z tohoto důvodu bylo rozhodnuto tak, že osoby zúčastněné na řízení 1) a 2) nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává v příslušném počtu vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 18. ledna 2012

JUDr. Jaroslava S k o u m a l o v á, v. r.
předsedkyně senátu